

ABDURRAHİM KARAKOÇ

ŞİİRLERİNDEN SEÇKİLER

SEN VARSIN

Gönül tezgahında şiir dokudum
İplik iplik nakışında sen varsın.
Aşk yolunun kanununu okudum
Madde madde yokuşunda sen varsın.

Fikir vadisinden bir ırmak geçer
Eğilir serviler, suyundan içer
Bağrında ay doğar, zambaklar açar
Sessiz sessiz akışında sen varsın.

Öz suyusun hayat denen şişenin
Nedenisin keder ile neşenin
Sevda cephesinde şehit düşenin
Donuk donuk bakışında sen varsın.

Hep senin renginde görünür bahar
Yaprakta yeşilin, gülde kokun var
Yama yama kalbimdeki yaralar
Sıra sıra dikişinde sen varsın.

Gidip de yorulma çok uzaklara
Sen, 'sen'i gel benim içimde ara...
Umut güneşimin mor bulutlara
Girip girip çıkışında sen varsın.

SAY BİR GERÇEK SAY BİR YALAN

Ömür dediğiniz nedir?
Üç gün hilal, üç gün bedir
Haftaya boş kalır sedir
Say bir karış, say bir adım
Geçti gitti, anlamadım.

Her türlü nimet sofrada
Yığın yığın dert sofrada
En uzun mühlet sofrada
Say bir içim, say bir tadım
Kaçtı gitti, anlamadım.

Denizde kayıktır umut
Yaralı geyiktir umut
Ürkek üveyiktir umut
Say bir lokma, say bir yudum
Uçtu gitti, anlamadım.

Dakikalar yazlık, kışlık
Saatlerde mi yanlışlık
İklim mevsim tek karışlık
Say bir dondum, say bir yandım
Göçtü gitti, anlamadım.

Bembeyaz düşler topladık
Bitmemiş işler topladık
Bebek gülüşler topladık
Hızar kurdu itimadım
Biçti gitti, anlamadım.

İNCİTME

Gölgesinde otur amma
Yaprak senden incinmesin.
Temizlen de gir mezara
Toprak senden incinmesin.

Yollar uzun, yollar ince
Yol kısılır aşk gelince
Yat kurban ol İsmail'ce
Bıçak senden incinmesin.

Burdayım de ararlarsa
Doğru söyle sorarlarsa
Tabutuna sararlarsa
Bayrak senden incinmesin.

İl göçsün göçtüğün vakit
Yol yansın geçtiğin vakit
Suyundan içtiğin vakit
Kaynak senden incinmesin.

Toz konmasın sakın sana
Hakkı geçer halkın sana
Gücenmesin yakın sana
Uzak senden incinmesin

HAK YOL İSLAM YAZACAĞIZ

Kör dünyanın göbeğine
Hak yol İslam yazacağız.
Kuşların göz bebeğine
Hak yol İslam yazacağız.

Yola, ağaca, pınara
Esen yele, yağan kara
Yağmur yüklü bulutlara
Hak yol İslam yazacağız.

Koç burcuna, yay burcuna
Bebeklerin avucuna
Minarelerin ucuna
Hak yol İslam yazacağız.

Bucak bucak, köşe köşe
Kara taşa, kor-ateşe
Yıldıza, aya, güneşe
Hak yol İslam yazacağız.

Askerlerin miğferine
Kağnıların tekerine
Buda'nın tunç heykeline
Hak yol İslam yazacağız.

Her kapının eşiğine
Her sofranın kaşığına
Balaların beşiğine
Hak yol İslam yazacağız.

Herkes duyacak, bilecek
Saklanmaz gayrı bu gerçek

Yaprak yaprak, çiçek çiçek
Hak yol İslam yazacağız.

ZİKRULLAH

Sular aşka gelir, coşar Hak diye
Başın taşa vurur vurur hû çeker.
Rüzgâr dağdan dağa koşar Hak diye
Arada bir durur durur hû çeker.

Otlar bile Hak diyerek bitermiş
Yağmur Hak'tan gelir, Hakk'a gidermiş
Hak âşığı âmâ gözlü bir derviş
Hak yolunda yürür yürür hû çeker.

Ağaç dal dal, Hakk'a açar kucağı
Acı vermez Hak emrinin bıçağı
Gökte güneş Hakk'ın sönmez ocağı
Dağdaki kar erir erir hû çeker

Gökgüvercin Hak der uçar seherde
Balık suda Hakk'ı içer seherde
Kırmızı gül Hak der açar seherde
Kokusunu verir verir hû çeker.

Hakk'ın yolcuları Hak'ta buluşur
Varlık zerre, zerre Hakk'ı bölüşür
Kalp bedende Hak Hak diye çalışır
Kan damara varır varır hû çeker.

Hak mührü var ceylanların gözünde
Hak yazılı kâinatın yüzünde
Hak Resulü Muhammed'in(s.a.v.) izinde
Gönül Hakk'ı görür görür hû çeker.

SULARI ISLATAMADIM

Savaşayım elli yıldır
Ömrüm geçti boşalt, doldur
Anlamadım bu ne hâldir
Bir gün silah çatamadım

Suları ıslatamadım.

Ekin ekim başak yılan
Kuşandığım kuşak yılan
Yorgan akrep, döşek yılan
Bir gün rahat yatamadım

Suları ıslatamadım.

Ne payem oldu, ne sayem
En doğruya varmak gayem
Düşüncemdir tek sermayem
Alan yoktur satamadım

Suları ıslatamadım.

Yolum yokuş, izim ayrı
Dilim yağsız, sözüm ayrı

Bedenimden özüm ayrı
Biri bire katamadım

Suları ıslatamadım.

Talipli yoktur sevgiye
Anlamadım, neden? Niye?
Canlar gücenmesin diye
Can attım, gül atamadım

Suları ıslatamadım.

MIHRİBAN

Sarı saçlarına deli gönlümü
Bağlamışlar, çözülüyor Mihriban!
Ayrılıktan zor belleme ölümü
Görmeyince sezilmiyor Mihriban!

Yâr deyince kalem elden düşüyor
Gözlerim görmüyor aklım şaşıyor
Lâmbamda titreyen alev üşüyor
Aşk kağıda yazılmıyor Mihriban!

Önce naz sonra söz ve sonra hile
Sevilen seveni düşürür dile
Seneler asırlar değişse bile
Eski töre bozulmuyor Mihriban!

Tabiplerde ilaç yoktur yarama
Aşk değince ötesini arama

Her nesnenin bir bitimi var ama
Aşka hudut çizilmiyor Mihriban!

Boşa bağlanmamış bülbül gülüne
Kar koysan köz olur aşkın külüne
Şaştım kara bahtın tahammülüne
Taşa çalsam ezilmiyor Mihriban!

Tarife sığmıyor aşkın anlamı
Ancak çeken bilir bu derdi, gamı
Bir kördüğüm baştan sona tamamı
Çözemedim çözülmüyor Mihriban!

YAĞMUR YAĞAR GİBİ

Ormanlarda yuvasını yitiren
Bir kuş görsem sen gelirsin aklıma.
Beni alıp uzaklara götüren
Bir düş görsem sen gelirsin aklıma.

Gönlüm viranedir, yakılmış, yanmış
Hayal mermerinde hatıram donmuş.
Asırlar öncesi duvara konmuş
Bir taş görsem sen gelirsin aklıma.

Toprak, ağacın her hali güzel
Gölgesi, meyvesi hem dalı güzel
Nerede, ne zaman faydalı, güzel
Bir iş görsem sen gelirsin aklıma.

Acılmış bir çiçektir her glen dudak
Kılıfta tomurcuk zor glen dudak
Bir dostluk bakış ı, bir glen dudak
Bir diř görsem sen gelirsin aklıma.

Yüreęinde deli taylor eř inan
Gam ilinden dert iline taş inan
Altmış yıl yaş ayıp bin yıl dş nen
Bir bař görsem sen gelirsin aklıma.

AYIP

Kara gözlüm bu ayrılık yetişir,
İki gözüm pınar oldu gel gayrı.
Elim deęse akan sular tutuřur
İim dışım yanar oldu gel gayrı.

Ayların sırtında yıllar taşındı,
Sanma ki garibi eller düřündü.
Bebekler evlendi, yollar aşındı
Kozalaklar ınar oldu gel gayrı.

Hesap et, gideli sen gurbet ile
Otuz ay tutuldu kolay mı dile?
Hapisler, sürgünler, esirler bile
Sılasına döner oldu gel gayrı.

Gönlüm sende, gözüm yollarda durdu,
Saat isyan etti, takvim kudurdu.

Hasret hançerini bađrına vurdu
Yüreciđim kanar oldu gel gayrı.

Emeđi boşadır yuvasız kuşun...
Nerdeyse toprağa değecek başın.
Beni düşünmezsen kendini düşün
Herkes seni kınar oldu gel gayrı.

UNUTURSUN MIHRİBAN'IM

"Unutmak kolay mı? " deme
Unutursun Mihriban'ım.
Ođlun, kızın olsun hele
Unutursun Mihriban'ım.

Zaman erir kelep kelep..
Meyve dalında kalmaz hep.
Unutturur birçok sebep
Unutursun Mihriban'ım.

Yıllar sinene yaslanır
Hâtıraların paslanır.
Bu deli gönlün uslanır...
Unutursun Mihriban'ım.

Süt emerdin gündüz-gece
Unuttun ya, büyüyünce...
Ha işte tıpkı öylece
Unutursun Mihriban'ım.

Gün geçer, azalır sevgi
Deęiřir her řeyin rengi.
Bugün deęil, yarın belki
Unutursun Mihriban'ım.

Düzen böyle bu gemide
Eskiler yiter yenide.
Beni deęil, sen seni de
Unutursun Mihriban'ım.